

Факторами, що стримують розвиток Інтернет-банкінгу в Україні більш високими темпами, незважаючи на значний інноваційний потенціал, є відсутність постійного та швидкісного доступу до мережі Інтернет в багатьох населених пунктах, насамперед у сільській місцевості; відсутність законодавчих актів, які регулюють відносини між банками та їхніми клієнтами в процесі використання інтернет-банкінгу. Також значний стримуючий вплив має недостатній рівень фінансової освіченості населення України та низький рівень довіри, оскільки випадки шахрайства з використанням Інтернету трапляються досить часто. І як результат, у населення виникають певні сумніви щодо рівня безпеки реалізації фінансових операцій за допомогою Інтернет-банкінгу.

Перспективними заходами щодо сприяння розвитку Інтернет-банкінгу в Україні з боку державних органів, на нашу думку, можуть стати: розвиток нормативно-правової бази, яка б регламентувала процедуру надання електронних послуг банків; урядове сприяння впровадження онлайн-технологій у банківському секторі; політика, спрямована на підвищення рівня безпеки використання Інтернет-технологій у банківському секторі.

Отже, Інтернет-банкінг в Україні є одним з найбільш перспективних напрямків розвитку банківських послуг. Значні переваги такого методу управління власним банківським рахунком спричиняють стрімке зростання цільової аудиторії, адже клієнтів приваблює доступність послуг та швидке здійснення потрібних операцій у будь-який час та у будь-якому місці лише за умови наявності доступу до мережі Інтернет. Масштаби використання Інтернет-банкінгу в Україні зростають, однак все ще залишаються незначними у порівнянні з розвинутими європейськими країнами. Важлива роль у сприянні розвитку Інтернет-банкінгу в Україні покладається на державу. Їй варто удосконалити нормативно-правову базу щодо його використання, особливу увагу приділити запобіганню шахрайства у даній сфері та розробити довготривалу державну політику в галузі інформаційного бізнесу.

Література:

1. Шалига Т.С. Дистанційне банківське обслуговування роздрібних клієнтів: монографія / Т.С. Шалига; за заг. ред. Н.В. Циганової. – Ніжин: ТОВ «Видавництво «Аспект-Поліграф», 2013. – 412 с.
2. Чайковський Я. К. Банківські інновації: перспективи та загрози електронних банківських послуг / Я. К. Чайковський // Світ фінансів. – 2018. – №4. – С. 121-134.
3. Циганова Н. В. Дистанційний банкінг як інноваційна конкурентна перевага на ринку фінансових послуг / Н. Циганова, Т. Шалига // Вісник НБУ. – 2012. - № 10. – С. 30-35.
4. Вареник Н. В. Інтернет-банкінг: для людини чи проти неї? / Н. В. Вареник // Дзеркало тижня. – 2018. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://dt.ua/business/internet-banking-dlya-lyudini-chi-proti-neyi-.html>
5. Національний банк України. Розподіл безготівкових операцій з використанням платіжних карток, 2019 рік [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://bank.gov.ua/files/GrbNruBrjvekmPw>
6. Бала Р. Д. Тенденції та перспективи розвитку інтернет-банкінгу в Україні / Р. Д. Бала, Л. П. Бондаренко // Фінансово-кредитна діяльність: проблеми теорії та практики. – 2018. - №23. – С. 24-30.

Ковальчук А.М.

*старший викладач кафедри економіки повітряного транспорту,
Факультету економіки та бізнес-адміністрування,
Національний авіаційний університет*

ВИКЛИКИ ВПРОВАДЖЕННЯ ЦИФРОВОЇ ЕКОНОМІКИ В УКРАЇНІ

Динамічний розвиток науково-технічних процесів в світі спричинив активне впровадження у господарство країн світу цифрових технологій. В економічних дослідженнях це призвело до виникнення поняття «цифрова економіка».

Цифрова економіка — це тип економіки, де ключовими факторами та засобами виробництва є цифрові дані (бінарні, інформаційні тощо) та мережеві транзакції, а також їх використання як ресурсу, що дає змогу істотно збільшити ефективність та продуктивність діяльності та цінність для отриманих продуктів та послуг [1].

Цифрова трансформація (цифровізація) — це перетворення наявних аналогових (іноді електронних) продуктів, процесів та бізнес-моделей організації, в основі якої лежить ефективне використання цифрових технологій [1].

Із посиленням глобалізаційних процесів впровадження основних положень цифрової економіки відбувається і в Україні. Звичайно у вітчизняних реаліях впровадження цифрових технологій в господарство країни відбувається повільними темпами та пов'язане із особливістю економічної системи нашої країни.

Групи викликів впровадження цифрової економіки для України представлено на рисунку 1.

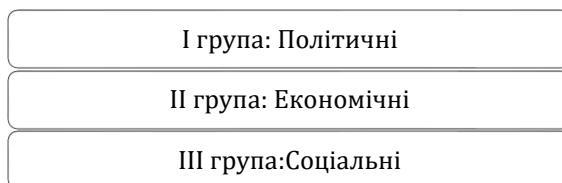

Рис. 1 Виклики впровадження цифрової економіки для України

Політичні виклики цифровізації економіки країни – це фактори, що перешкоджають впровадженню цифрових технологій та ресурсів, що мають політичний та правовий характер на загальнодержавному рівні, а їх подолання не залежить від волі суб'єкта господарської діяльності. До них ми можемо віднести: нестабільність виконавчої та законодавчої влади, не доведення до завершення реформ, корупція, низькі темпи реагування законодавства на зміни середовища тощо.

Економічні виклики цифровізації економіки країни – це чинники, що впливають та загрожують запровадженню основних елементів цифрової економіки, що пов'язані із господарською діяльністю на мікрорівні, а їх подолання може залежати від самих господарюючих суб'єктів. До них належать: застарілі основні виробничі фонди (особливо стосується великих промислових підприємств), низькі темпи впровадження інновацій у виробничі процеси, вартість зміни способів виробництва. Економічна група викликів включає в себе фінансові виклики: висока вартість кредитних ресурсів, низький рівень інвестицій у вітчизняні промислові господарства, податковий навантаження.

Соціальні виклики цифровізації економіки – це фактори, які можуть перешкоджати впровадженню цифрових технологій та ресурсів в економіку країни або можуть виникати як наслідок цифрової економіки, що пов'язані із населенням. Подолання даних викликів можливе на рівні роботи усіх трьох основних суб'єктів економіки: підприємств, населення та держави. Соціальні виклики умовно можемо поділити на дві категорії:

- 1) що перешкоджають формуванню цифрової економіки

2) що є наслідком цифрової економіки

До першої групи можемо віднести: відтік інтелектуального капіталу з України, міграція кваліфікованих робітничих кадрів та як наслідок дефіцит кваліфікованих робітничих кадрів, старіння населення, невідповідність системи професійної та вищої освіти потребам господарства країни.

Основою викликів, що належать до другої групи є безробіття. Тобто як наслідок використання цифрових технологій як ресурсів виробництва можемо очікувати зростання безробіття населення, тому що деякі елементи можуть не лише замінити людину у процесі виробництва а й змінити способи виробництва. Проте безробіття є лише тимчасовим наслідком, який поступово зникне із виникненням нових професій для обслуговування нового типу економіки – цифрової.

Слід також зауважити, що новий етап науково-технічної революції – розвиток цифрових технологій – та впровадження їх у економіку впливає не лише на сферу виробництва продукції (товарів) як це було за минулих НТР, але й в першу чергу на сферу надання послуг. Прикладом є банківська система, яка з кожним днем все більше демонструє переваги інтерне-банкінгу перед звичайними відділеннями.

Література:

1. Україна 2030Е — країна з розвинутою цифровою економікою [Електронний ресурс]/ Український інститут майбутнього / Режим доступу: <https://strategy.uifuture.org/kraina-z-rozvinutoyu-cifrovoyu-ekonomikoyu.html>

Комісаренко В.С.

«Фінанси, банківська справа та страхування», 4 курс

ДВНЗ «Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана»

Науковий керівник – к.е.н., доцент кафедри фінансів Рудик Н.В.

ПОДАТКОВЕ СТИМУЛЮВАННЯ ФІНАНСОВОЇ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Роль фінансових інновацій є актуальною, так як необхідна для активізації розвитку національної економіки в цілому й фінансового ринку зокрема, високим рівнем взаємозалежності запровадження інновацій та темпів розвитку вітчизняного фінансового ринку.

Для успішного здійснення інноваційної діяльності необхідна належна фінансова база, яку в ринкових умовах слід формувати не лише за рахунок методів прямого фінансування, а й на основі використання опосередкованих важелів, таких як податки. В Україні податкове стимулювання інноваційної діяльності протягом усіх років незалежності було недостатньо ефективним, а тому не приносило очікуваних результатів. Саме тому активізація податкового стимулювання інноваційної діяльності на сьогодні є особливо важливою.

На сьогоднішній день в Україні усе більшої актуальності набуває проблема створення ефективної системи оподаткування, яка здатна забезпечити відповідний рівень стимулювання інноваційно-інвестиційної діяльності. До того ж податкове стимулювання має стати важливою складовою державної інноваційної та інвестиційної політики.